

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Tertio vigoris fortitudine[m]. Siue vigore[m] fructuosum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Ser. De sc̄to Hilario ep̄o

sapie luminose. Sap. vi. Clara ē r q̄ nūc̄ marcescit sapia. Sicut pfecto lumiofus m̄l̄ rū in sapia fideli r diuine legi. Multosq; li uros pscriptis inq; q̄s libros q̄dam de diuina trinitate copilauit: in quib; mltū eluicidie mysteriū trinitatis.

Sc̄do habuit splēdorē res lucentie fruose. Dat. v. Luceat lux̄ia eōram hoīo ut videant opa v̄a bona r gl̄ificent p̄m̄ r̄. Exemplū esto fidelii in s̄bo r p̄ueratione. Br̄us em̄ hilarius mox gravitate r virtutū sanctitate pollebat.

Tertio beat⁹ hilari⁹ habuit splēdorē effulgente miraculoſ⁹ p̄s. Illuxerunt coruscatioēs tue orbiterre. Lū em̄ esset in cœlio q̄dam: terra se in altū eleuauit ut sedē sibi p̄beret ut postea dicem⁹. Itē cū semel rediret p̄icravā a loco q̄dam in q̄ cum alijs ep̄is p̄uenerat de veritate ſidei diſputatur⁹: r ad insulā gallinariā deſcendit: c̄s p̄pentes q̄b; plena ē illa insula ex ſuī viſione fuī gabat: r in medio insule palū fixit nec ampli⁹ eis licuit ſpaciuī illud occupare qđ retinuit. Item cuī eet p̄icravā infantē ſine baptiſmo defunctū ſuis. Copi bus vite reſtituit. Nam rādiū tacuit in pulchre donec parē ſurgerent ſenex de oīone et infans de morte.

Secundo fuit br̄us hilari⁹ lux munidi h̄is ardore copioſum. Jo. v. Ille erat lucerna ardēs r lūces. Ecc. i. Quasi ignis effulgens r q̄s thūs ardēs in igne. Habuit autē triplē ardorē.

Primo ardorem interne deuotionis inq; flammatiūm.

Secondo ardorem ſuperne irradiatiovis diffuſiūm.

Tertio ardorem extēte perſecutionis tolératiūm.

Hrimo habuit ardorē interne deuotionis inflāmatiūm. Erat ei vir deuotissim⁹. Deuotio q̄pe (v̄i d̄ hugo li. de ſrūtib; orandi) eft p̄p̄ r huius affectus in deū. Erat autē totus br̄i hilari⁹ affectus in deū eleuat⁹. Nam er̄ p̄mit⁹ vpoz̄ h̄is r filiā i laicali habitu monaſtičā ducebat vitam ſpediculū in diuino ſuicio: ſed mlt̄ ampli⁹ cuī in p̄icravā ep̄m elect⁹ fuit. Unū

recre hilari⁹ d̄ ab hilariatate q̄i in deſtūtū ſp̄ valde hilari⁹ erat. p̄s. Servite dñi in leticia, et. q̄. Lop. ix. H̄arem enim dñi torem diligite de.

Sc̄do beat⁹ hilari⁹ habuit ardorē ſupne irradiatiovis diffuſiūm. radios ſupne doctrine atq; instructionis. Dat. xxix. Fidelis ſeruus r prudens q̄z pſtructus dñi ſup familiā ſuā ut de illis a dñi in tge. Beatus pfecto hilari⁹ gr̄atioso celeſti aib; doctrine paſcebat: rāpias. i. hereticis viriliter deſendebat. Ponit itaq; dicere illud Joā. x. ca. Ego ſum aſtor bo. Non em̄ viſens lupos venientes fugit: ſed oues cōmiffas imo r torā frānct̄. Ab heretico r̄ rabie viriliter deſefauit. Unde p̄z quantū zelū habuerit ad diuini dñi noīē r aīaz ſalutē. q̄. Reg. xix. zelo zelus p̄ dñi deo.

Tertio beat⁹ hilari⁹ habuit ardorem externe pſecutionis tolératiūm. Ex ardore nāc̄ charitas multa aduerſa patientiſſime ſuſtinuit. I. Lop. xii. Labritas oīa ſuſſert. Multas v̄tē pſecutiones p̄ fide ſuſtinuit hereticis reſiſtendo. Nāc̄ ne ſol⁹ ip̄e int̄ epos catholic⁹ erat. Semper aut̄ ad ſuggeſtione dñop̄ hereticop̄ epos imperator q̄ et hereticis p̄fautor erat. Boni hilari⁹ cuī b̄to eusebīo vercellensis ep̄o i clū relegavit. Siē em̄ p̄pentes r buſones odore vinear̄ fugiunt r noctuī lumen ſol̄ odiunt: ſic r querit ſemp̄ odiunt ſuſtinent. mores r vīta iſto p̄. q̄. Lop. ix. Q̄eſ qui p̄e volūt viuere in h̄o iſeu p̄ſecu-patientiū.

Tertio fuit br̄us hilari⁹ lux mundi h̄is vigorē fructuū. Ep̄. v. ſtuatus lucis est in oī bonitate r ſuſtientia p̄tate. Habuit autē gloriosus hilarius triplē vigorē multū fructuōſum.

Priuo vigorē penetratiūm respectu m̄p̄ ſpectu adiuerſarioꝝ.

Sc̄do vigorē conſuſatiūm reſpectu acuſu virtuosop̄.

Tertio vigorē perſeueratiūm reſpectu acuſu virtuosop̄.

Hrimo habuit vigorē penetratiūm respectu diuinoꝝ mysteriorū. Ecc. xxix. Profundum abyssi penetravit. Penetravit q̄pe gloriosus hilarius quem būana ſunt fragilitas abyſſi diuinoꝝ. Nā

z ad eo p funde arctz i genio se loquit̄ ē z scri
pit de ineffabilis diuine trinitat̄ mysterio
q̄ excellentissim⁹ ille doctor Aug⁹ fatek nō
intelligere verbū ipsius, vt recitat magister
in pmo sens. distin.

Sedō habuit vīgorē ep̄fū
ratiū respectu aduersarior̄ fidei. s. hereti
cor. Prover. xxiiij. Ubi sapiens fortis est.
Exibid. et. c. Dissipat impios vir v̄l'rex
sapiens. Lū em v̄bīc̄ arriana heresis pul
lularer ab iperatore data esset licentia vate
oē ep̄i conueniret z de fidei p̄itate dispus
tarenticū adueniesset sc̄tūs hilari⁹; ei⁹ elo
quentia arriani ep̄i ferre nō poterat Act⁹.
v̄. Non poterant resistere lapie z spiritui
q̄ loq̄bas. Ubi a d dictor̄ ep̄oꝝ petitione re
dire p̄icaria copulus est. Eo aūt tpe Leo
papa hereticop̄ p̄fida depravat̄ oīz ep̄oꝝ
Zalīus p̄uocauit q̄b̄ p̄uocatis: hilari⁹ l̄z nō
vocat̄ aduenit. q̄d audīes papa p̄cepis ne
alīs ei locū daret; aut sibi assūgeret. Lū
ḡfūsſer ingressus dixit ad eum papa. Tu
es hilari⁹ gallus. Ubi ille. Non sū inq̄t de
gallia nat⁹ l̄z in gallia ep̄s. Es̄i tu es hil
arius in gallia ep̄s ego sū leo romane sedis
aplicus. Ubi hilari⁹. Es̄i sis leo nō tñ de
tribu iuda. vide virtutē animi sui ostentia z
fortitudine in glōso fidelis defensore q̄ sol⁹
corā ep̄oꝝ m̄ltitudine n̄ vere infidelitatē
pape p̄udēc̄issime argue. Apo. ii. Esto
fidelis v̄sc̄ ad mortē z dabo tibi coronaz
rite. Tunc aūt papa cū indignatione sur
teut dices. Exspecta modicū donec redēa
z n̄bi iusta meritū tuū reddā. Ubi hilari⁹
Si nō redieris q̄s m̄bi p̄ te r̄nūs̄ erit.
Et ille concēt̄ ait. redibō z tuā sup̄biā bu
miliabō. Lū ḡpapa ad secreta loca p̄ natu
renecessitate iūsset: disinteria mortu⁹ ē.
ibidē oīa sua miserabilis p̄cūiens m̄tēsina.
Interē aūt videns hilarius nemine sibi
locū dare patientē serens in terrā se posuit
vīces. Dñs est terra. Statizq̄s nūtu diuino
terra illa se exrūlit v̄sc̄ ad alioꝝ ep̄oꝝ eq̄lī
tatē; z si quo boies honorare designabā
tur de mirabilis honozauri. Juxtagm̄stū
saluatoris Iо. xij. Sīq̄s m̄bi m̄l̄trauerit
bonosificabit eu p̄ meus. Cum igīt̄ nun
caref papa miserabilis defunct⁹: surgens
hilari⁹ os assūtentes ep̄os in fide cæbōt̄
z firmitat̄: z firmatos ad ppua remissit
tria nobis per necessaria.

Et sic q̄ non vocatus aduenierat: cuiq̄ v̄sc̄ ve
niēti nemo assūgere voluerat nūtu diuino
no factus est oīm p̄sidens z toti⁹ caput cō
ciliū. Hoc aut̄ miraculū de morte p̄conis
papa dubitatoriem habz. Tū q̄ histoḡia
ecclastica nūdil de hoc loquī. Tum q̄ alt
q̄ papā talis noīs tunc fuisse chronicā
restat. Tum q̄ hieronym⁹ dīc q̄ sc̄t̄ rho
māna ecclia sp̄ imaculata p̄manist̄ z in fū
turo manebit. Posset tñ dīc q̄ tunc fuisse
aliq̄s papa sic vocat̄ non q̄dē canonice ele
ctus sed tyramnīce intrusus: v̄l'forē liberī
us papa q̄ constatō heretico fauebat alio
nomie dicit̄s ē leo. Hoc tñ est certissimū
q̄ beat⁹ hilari⁹ hereticos p̄fūravit. Sāp.
v̄. Sāpiam nō v̄nīt̄ malicia.

Tertio habuit vīgorē p̄se
ueratiū respectu actuū p̄tūsor̄ Prover.
iij. Justor̄ semita quasi lux splendens p̄ce
dit z crescit v̄sc̄ ad p̄fectū dīc. et Dat. x.
et. xxiiij. Qui p̄seuerauerit v̄sc̄ in finē hie
salus erit. Perseuerauit aut̄ beatus hilari
rus in fide z charitate ch̄ri v̄sc̄ in finē fīrū
mūslim⁹. In cui⁹ testimoniū cū esset p̄secu
lo migrat⁹ claritas q̄dā nūmā quā erā
p̄s̄t̄. Et leontius ferre nō poterat super
eū venit. postmodūq̄ paulatin recedente
luminē ad dñm migravit. Floruit ac circa
annū dñi. cccl. sub constantio: z diem clau
si extremit̄ plenus optimis operib⁹. Tñd.
de summo bono. Tunc deo placet nostra
bona conuersatio quando bonū q̄dā incho
amus p̄seuerant fine complem⁹. Ptz ita
q̄m beat⁹ hilarius merito dī lux mūdi.
lux inquā splendoris speciosit̄: ardoris co
pīst̄: et vīgoris fructuosi. Ad hanc itaq̄
lucem mentis oculos attollamus ve splen
ditissimis eius radīs per viam salutē dī
rigamur z ad q̄tēt̄ eternē portū tandem p̄
tingere valeam⁹: Amen.

De sancto Mauro abate
Sermo.

Idetevigila

V te z orate. Mart. xij. In his
verbis nos hortatur dominus
nostre salutis amantissimus emulat̄ ad
tria nobis per necessaria.